

**Vedr. beskæftigelsesminister Inger Støjbergs svar af 14.1.2011 på spørgsmål nr. 170, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2010-2011**

Jeg vil tillade mig at komme med en yderligere kort bemærkning til beskæftigelsesminister Inger Støjbergs svar af 14.1.2011 på spørgsmål nr. 170, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2010-2011.

Beskæftigelsesminister Inger Støjberg svarer således:

”Endvidere fremgår det, at disse regler gælder for alle, dvs. både danske statsborgere og udlændinge, og at der ikke er undtagelser fra dette optjeningsprincip.

Endelig fremgår det, at ved opgørelsen af bopælstiden sidestilles bopæl i udlandet dog i visse tilfælde med bopæl her i riget. Det drejer sig dels om ophold i udlandet som er i dansk interesse (forhyring på dansk skib, som udsendt repræsentant for dansk offentlig myndighed, som beskæftiget i offentlig dansk interesse, som ansat i dansk firmas filial eller datterselskab, med henblik på uddannelse), dels om flygtninge som kan få godskrevet opholdstid i oprindelseslandet. Det bemærkes, at muligheden for at flygtninge kan få godskrevet opholdstid i oprindelseslandet efterfølgende er ændret med vedtagelsen af lov nr. 1603 af 22. december 2010 om ændring af lov om social pension.”

Det er da bemærkelsesværdigt, at ministeren selv kan opremse undtagelsesregler for danske statsborgere fra optjeningsprincippet, når ministeren i foregående sætning udtaler, at der ikke findes undtagelsesregler fra dette optjeningsprincip.

I den forbindelse ville det også have været hensigtsmæssigt af ministeren, at oplyse Socialudvalget om, at reglerne for danske statsborgere for at kunne få sidestillet ophold i udlandet, som er i dansk interesse, ligeledes blev ændret med indførelsen af § 8, stk. 2 i lov om social pension, som har været i kraft siden 1.7.2004.

Efter denne bestemmelse er det nemlig ikke muligt at få sidestillet ophold i udlandet, som er i offentlig dansk interesse, såfremt der er optjent sociale pensionsrettigheder i udlandet.

Kun personer, der har tegnet frivillige forsikringer, fordi udlandet ikke har nogen lovgivning om social sikring, når det gælder invaliditet og alderdom, kan fortsat nyde godt af ret til dansk social pension under ophold i udlandet, som er i offentlig dansk interesse.

Er det ikke fuldstændig urimeligt, at danske statsborgere skal straffes for, fordi Danmark eller danske arbejdsgivere er forpligtet til sikre sine arbejdstagere ydelser ved invaliditet og alderdom efter udlandets lovgivning om social sikring?

Er det ikke fuldstændig urimeligt, at danske statsborgere, der i god tro allerede har optjent sociale pensionsrettigheder som ansat i offentlig dansk interesse i udlandet, fra den ene dag til den anden fik frataget deres ret til social pension og ikke engang fik mulighed for at indstille sig på denne lovændring, fordi der ikke blev vedtaget nogen overgangsbestemmelse for dem, da man indførte § 8, stk. 2 i lov om social pension, jf. Ankestyrelsens udmeldte praksis i P-27-06?

Af art. 94, nr. 2 i EF-forordning 1408/71 og art. 87, nr. 2 i EF-forordning 883/2004 om overgangsbestemmelser for arbejdstagere fremgår følgende:

”2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for datoen for denne forordnings anvendelse i den pågældende medlemsstat, tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.”

Er art. 94, nr. 2 i EF-forordning 1408/71 og art. 87, nr. 2 i EF-forordning 883/2004 derfor ikke undtagelsesregler fra optjeningsprincippet for ret til en ydelse som fuld folkepension og førtidspension – ligesom art. 39 og art. 42 i EF-traktaten, nu art. 45 og art. 48 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71, nu art. 4, stk. 1 i EF-forordning 883/2004?

Af pkt. 33 i VEJ nr. 53 af 31.8.2007 og af pkt. 21 i VEJ nr. 54 af 31.8.2007 om § 8, stk. 1, nr. 1-5 i de danske pensionslove fremgår det, at personer, der er omfattet af EF-forordning 1408/71 skal have beskæftigelsesperioder sidestillet med dansk bopælstid.

Er pkt. 33 i VEJ nr. 53 af 31.8.2007 og pkt. 21 i VEJ nr. 54 af 31.8.2007 så ikke undtagelsesregler fra § 8, stk. 2 i lov om social pension?

Af Ankestyrelsens udmeldte praksis i P-19-02 fremgår det, at der ikke må foretages fradrag for perioder, hvori en vandrende arbejdstager samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats pligtforsikring, selv om der herved opnås dobbelttydelser, fordi EF-forordning 1408/71 ikke giver hjemmel herfor, jf. art. 12, stk. 1, 2. punktum i forordningen.

Af Ankestyrelsens udmeldte praksis i 115-10 og 171-10, fremgår det, at en vandrende arbejdstager skal have bopæls- og beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, sammenlagt med danske bopælsperioder eller sidestillet med dansk bopælstid, fordi art. 39 i EF-traktaten, nu art. 45 i Traktaten i Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal anses som et forbud mod, at der i dansk lovgivning fastsættes krav om optjening og ret til dansk social pension, der er til ugunst for EU/EØS-borgeren, der udøver retten til fri bevægelighed og beskæftigelse på en anden medlemsstats område.

Skal ikke alle danske myndigheder, herunder Pensionsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet og dermed også ministeren, rette sig efter en udmeldt praksis fra Ankestyrelsen og fra EU's myndigheder?

Skal kommunerne så ikke sammenlægge bopælsperioder fra andre medlemsstater med danske bopælsperioder til opfyldelse af optjeningsprincippet for ret til en ydelse som fuld folkepension og fuld førtidspension uden at foretage for forsikrings- og beskæftigelsesperioder, hvori en vandrende arbejdstager samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring?

Skal Pensionsstyrelsen så ikke sidestille beskæftigelsesperioder fra andre medlemsstater med dansk bopælstid i en E 205 DK-blanket, hvis beskæftigelsen under ophold i en anden medlemsstat har været i offentlig dansk interesse, uden at foretage fradrag for forsikringsperioder, hvori en vandrende arbejdstager samtidig har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning om social sikring?

Med venlig hilsen

Britta Schulz